

Rakennuskurssilla opettava Mika Suihko on tyytyväinen, sillä puurakentaminen on kovassa nousussa.

Vain tulevaisuus mietityttää.

Tampereen talous on huonossa jamassa. Jotain on silti nopeasti tehtävä kulttuurihistoriallisesti arvokkaille puurakennuksille.

Tampereen työttömien toimintakeskuksessa on ollut välillä ruuhkaa. Projektipäälliköitä, lautakuntien jäseniä, erilaisia asiantuntijoita ja viimeksi piispa ovat käyneet tutustumassa dynaamiseen, tervettä toimeliaisutta uhkuvaan rakennuskompleksiin Vuolteenkatu 11:ssä.

Ovella vierailijaa kohtaa kotoinen ruuan tuoksu. Korjausrakenta-

misen kurssin toinen puolisko lusi koi ruokalassa lounasta.

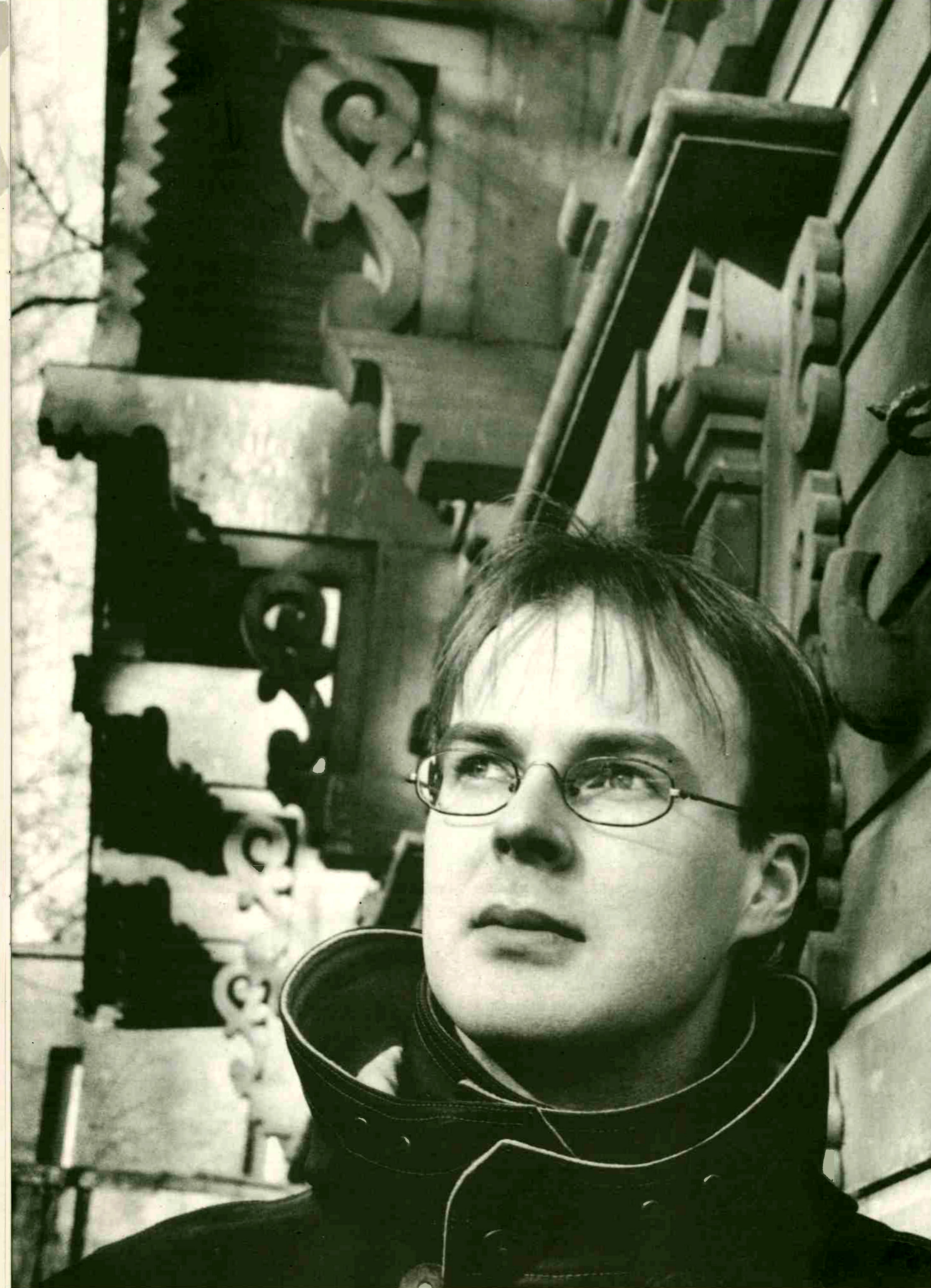
Rakennuksen toisessa kerroksessa istuu Mika Suihko, joka on viime vuoden marraskuusta vetänyt kurssia yhdessä Risto Mäkisen kanssa.

Suihkoa jännittää. Kurssi alkoi viime vuoden marraskuussa ja se päättyy kesäkuun alussa. Tulevaisuus

on auki. Moni asia liputtaa jatkoon puolesta mutta myös monta mutkaa on matkassa.

Kurssilaiset tyytyväisiä

Korjausrakentamisen kurssi on Suihkon mukaan onnistunut jopa yli odotusten.

Pitkä linjan rakennusmestari Risto Mäkinen on toinen puurakennuskurssin vetäjistä.
Kuva: Matti Helariutta.

ten työpajoja, kuvailee Suihko.

Hänen suuri toiveensa on nähdä tallipiha korjausrakentamisen kurssin työkohteena. Kuin alleviivauksena Suihko esittelee puuleikkauksia. Huonokuntoisikin puosia voi korjata.

– Homeet on poistettava ja uutta on saatava tilalle.

Olisi sääli, jos tallipihan idyllinen pihakokonaisuus jätettäisiin

lahoamaan.

Vanhat rakennukset paljastavat menneisyytemme. Sitä ei voi muuttaa ja tundeside on vahva.

Rajaportin löylyissä

”Tien alkupäässä, Mälikadun kailossa istuskelee pienen kivirakennuksen pihassa puolialastomia pu-noittavia ihmisiä...”

Pispalan valtatie varrella sijaitsee Suomen vanhin yhä toiminnassa oleva yleinen sauna, Rajaportin sauna, jonka kauppiaspariskunta Mooses ja Maria Lahtinen rakensivat vuosisadan alussa. Silloin sauna oli kulmakunnan ainoita pesupaikkoja.

Saunakulttuuri on näistä ajoista muuttunut, sillä vuosisadan alussa 15 pennillä ahtauduttiin sukupolven katsomatta samoille lauteille. Myöhemmin saunaan rakennettiin väliseinät - ehkä naisten onneksi, sillä miehillä on ollut tapana puhua Rajaportissa politiikkaa huikan jos toisenkin herkistämistä.

80-luvun lopulla muutaman vuoden kylmänä seisonutta saunaa ol-tiin kaupungin puolelta jo purkamas-sa, mutta onneksi päätös purettiin kulttuuritoimen, museoviraston ja etenkin saunan pelastamiseksi perustetun Pispalan saunayhdistyksen ansiosta.

Talkoovoimin ja materiaalipalkalla yhdistys uusi saunan niin, että

tamperelaiset voivat nauttia sähkösaunaa monivarmista löylyistä entistä ehommassa ympäristössä.

Rajaportin saunan herättyä henkiin koko kortteli määrättiin suojel-tavaksi 1996. Sittenkin myös sau-nan ulkoseinien vanha rappaus kor-jattiin professori Panu Kailan johdol-la. Uskomatonta oli se, että urak-ka rahoitettiin helsinkiläisen enti-söintiiliikkeen johtaja Jean Lepistön tuella, jonka isä oli pispalalainen rappari.

Työttömien yhdistyksen tiedus-teltua kaupungilta sopivaa korjaus-rakennuskohdetta kaupunki ehdotti samassa korttelissa olevaa ns. om-pelijan taloa.

Voi siis sanoa, että korttelin suo-jelu ja tulevaisuus on monien on-nellisten käänneiden summa.

- Uskomattoman ihaniin ihmisiin on saanut tutustua, huokaisee on-nellinen Marianna Laiho, joka on kirjoittanut saunasta myös kirjan.

Yhä vieläkin Pispalan saunayh-distyksen kokouksissa voivat unel-mat villiintyä niin, ettei katto tah-do kestää....

Rajaportin saunan historiikki kerro-taan Sanna Kivimäen ja Marianna Laihon kirjoittamassa kirjassa Puh-rasta Tuli - tarinoita Rajaportin sau-nasta. Pispalan saunayhdistys ry. Tampere 1996.

[älli]

1 • 1997

Julkaisija: Kansan Sivistystyön Liitto KSL
Ilmestyy 2 kertaa vuodessa.

Tampere: Puurakennusten korjauskurssille toivotaan jatkoa / 10
Lotta Lehmusvaara

Myös tammikuussa tehty kurssilais-ten haastattelu kertoo hyviä uutis-ia. Opetus on ollut kurssilaisten mieleen. Suurin osa vastasi oppi-neensa kurssilla paljon uutta.

Neljän kuukauden aikana kurs-sin tavoitteet ovat kirkastuneet. Kohteena olevaa ompelijan taloa ei ole tarkoitus saada valmiiksi kurs-sin aikana vaan tavoitteena on laa-dun tekeminen ammattitaidolla.

Tämä sopii myös kurssilaisten odotuksiin, sillä suuri osa heistä on kiinnostunut nimenomaan vanhois-ta menetelmistä puurakennusten entisöinnissä. Eikä sen oppiminen käy nopeasti.

Finlaysonin tallipiha kiinnostaa

Tampereella on toista sataa vanhaa, enemmän tai vähemmän rapistu-nutta puurakennusta. Tarvitaan paljon rahaa ja ammattitaitoa, että ainakin osa arvokkaista rakennuk-sista saadaan korjattua tamperelais-ten käyttöön ja matkailun veto-naulaksi.

Vanhan korjaaminen yhdistet-tynä moderniin kaupunkisuunnit-teluun olisi pitkällä tähtäimellä myös taloudellisesti kannattavaa.

Finlaysonin tallipiha uskomatoman kauniine puukoristeiluineen on jo kauan odottanut korjaajaan-sa.

– Suojelijat näkisivät siellä mie-llellään päiväkodin tai käsityöläis-